

- Πρ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
 Ορ. κύ τ' ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ
 <Ηλ.> καὶ Γαῖ' ἄνασσα, χεῖρας ἧι δίδωμ' ἐμάς
 <Πρ.> ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
 <Ορ.> νῦν πάντα νεκρὸν ἔλθῃ σύμμαχον λαβῶν 680
 <Ηλ.> οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνήλωσαν δορί
 <Πρ.> χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας. 683
 <Ορ.> ἤκουσας, ὦ δειν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθῶν; 682
 Πρ. πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατῆρ' στείχειν δ' ἀκμή. 684
 Ηλ. πάντ', οἶδα· πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίνεσθαι σε χρή. 693
 [καὶ σοι προφωνῶ πρὸς τὰδ' Αἴγιστον θανεῖν· 685
 ὡς εἰ παλαιθεὶς πτώμα θανάσιμον πεσῆι,
 τέθνηκα καὶ γὰρ μηδέ με ζῶσαν λέγε·
 παίω κἄρα γὰρ τοῦμόν ἀμφήκει ξίφει.
 δόμων ἔσω βᾶς' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.]
 ὡς ἦν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχῆς σέθεν, 690
 ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δέ σου
 τᾶναντί] ἔσται τῶνδε· ταῦτα σοὶ λέγω. 692
 ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε 694
 κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγὼ 695
 πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῆι.
 οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη